

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18348/2023
07.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Радославе Мађаров и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник др Драган Пантић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде РС, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда и Месне заједнице Кумане - Општина Велико Градиште, коју заступа Општински правобранилац Општине Велико Градиште, одлучујући о ревизији тужене Месне заједнице Кумане изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3128/22 од 06.04.2023. године, у седници већа одржаног 07.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене Месне заједнице Кумане изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3128/22 од 06.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Месне заједнице Кумане изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3128/22 од 06.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великом Градишту П 519/20 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужила власник по основу одржаја непокретности – кп.бр. ..., површине од 3.200 м² у месту ..., њива 4. класе, цела површина 9000 м², уписана у лн.бр. ... КО Кумане, у мерама и границама како је то наведено изреком, што су тужени Република Србија и Месна заједница Кумане дужне да признају и трпе упис права својине на име тужиле. Ставом другим изреке, обавезане су тужене да тужилји солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 377.810,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3128/22 од 06.04.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе тужених Републике Србије - Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде РС и Месне заједнице Кумане - Општина Велико Градиште и потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена Месна заједница Кумане је изјавила ревизију на основу члана 404. ЗПП због погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе, а тужила је поднела одговор на ревизију.

По члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом утврђено је право својине одржајем непокретности (пољопривредног земљишта у јавној својини) у корист тужиле као савесног држаоца односно њеног правног претходника са истим квалитетом државине (непокретност додељена у поступку комасације 1982/1983. године) и то протеком 20 година, рачунујући рок за одржај од дана ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о основама својинско – правних односа - 04.07.1996. године. Тужена Месна заједница Кумане никада није била у државини ове парцеле, а није било радњи предузетих од стране тужиле против власника или фактичких држалаца непокретности које би довеле до прекида рока за одржај. Пасивна легитимиција странака у време подношења тужбе заснована је на стању регистра непокретности где је тужена Република Србија уписана као титулар права јавне својине, а Месна заједница Кумане као корисник.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23) у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23), јер је питање стицања права својине одржајем на јавној својини почев од ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о основама својинско – правних односа из 1996. године, те урачунавање у рок за одржај савесним држаоцима и време савесне државине њихових правних претходника, довољно расправљено у судској пракси. Истовремено, правно питање квалитета државине и прекида и протека рока за одржај зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном предмету, а схватање да промена уписа у регистар непокретности по сили закона из државне у јавну својину не мења већ настале правне односе и страначку легитимацију, не одступа од судске праксе у тумачењу и примени права. Како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Одлука у прилогу ревизије је решење апелационог суда којом је укинута пресуда основног суда, па није пример неуједначене судске праксе односно супротног пресуђења судова о истом захтеву, док процесно питање конкретног спора на које се указује садржином ревизије није разматрано јер се посебна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права и под условима из члана 404. став 1. ЗПП. Сагласно наведеном, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, јер не постоји потреба за

разматрањем правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради утврђења поднета је 10.11.2016. године. Вредност предмета спора износи 10.000,00 динара.

По члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да је реч о имовинскоправном спору који се не односи на потраживање у новцу, у коме је вредност предмета спора испод 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужене Месне заједнице Кумане није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић